

Taller d'imatgeria religiosa

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: C/ Raval, 8. 08795
Emplaçament Al Raval

Coordenades:

Latitud: 41.35261
Longitud: 1.85112
UTM Est (X): 403893
UTM Nord (Y): 4578538

Classificació

Número de fitxa 08146 - 82
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tècnica artesanal
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Fitxes associades:
Carrer Raval
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2020 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC
Data de la darrera revisió: dv., 27/02/2026 - 14:07

Descripció

A Catalunya els dos centres productors més importants d'imatgeria religiosa han estat la ciutat d'Olot i aquest taller d'Olesa de Bonesvalls.

En aquest cas, el taller es trobava a uns locals al costat de la casa de l'artesà del carrer Raval, al centre d'Olesa. En ell es realitzava tot el procés d'elaboració de les imatges, des d'imatges religioses, naixements, fins a imatges decoratives o recordatoris. Les imatges es feien principalment amb escaiola, però també s'utilitzava pols d'alabastre.

La producció s'iniciava amb l'elaboració de la imatge per un escultor. Posteriorment al taller s'elaborava un motllo de silicona o de làtex, depenent del tipus d'imatge i de la quantitat de còpies que es volien fer, i d'aquests motllos es feien les reproduccions amb els materials especificats. Un cop obtinguda la imatge s'havia de retocar a mà i posteriorment passava a fer-se el procés de pintura amb pistola o aerògraf, realitzant diferents capes per donar l'acabat a la imatge. Finalment es donaven les pàtines finals i es posaven els ulls de vidre si la imatge estava feta per portar-los. Quan les imatges estaven seques i acabades s'embalaven i el mateix taller artesà s'encarregava de la distribució.

Es tractava d'un taller artesà en el que no hi havia maquinària, realitzant-se tot el procés de forma manual artesanal, cosa que l'imprimia un valor afegit a la feina; i en el que els mateixos artesans elaboraven tot el procés productiu.

Observacions:

Es tractava d'un taller artesà molt reconegut.

Història

El primer artesà, Josep Altadill Busquets, va néixer l'any 1926 a Corbera d'Ebre. Quan tenia 5 anys els seus pares es van traslladar a Olesa, retornant a Corbera en començar la Guerra Civil pensant que hi hauria més tranquil·litat i van tornar a Olesa abans d'acabar la Guerra.

Els avis ja feien de masovers de can Xacó d'Olesa, al carrer de l'Hospital. De sempre li agradava pintar i volia aprendre, traslladant-se a Barcelona quan tenia 25 anys a aprendre a l'Escola d'Arts i Oficis, on va cursar estudis de pintura durant cinc anys. A l'escola feia pintura, però degut a que hi havia molta gent, el van posar a pintar a un aula en la que treballaven estudiants d'escultura. Es va fer amic de dos germans que estudiaven escultura i que el pare tenia una botiga i taller d'imatgeria religiosa ubicat al Portal de l'Àngel.

La dedicació a la imatgeria religiosa va començar per casualitat: un dia el pare dels seus amics li va demanar que li pintés una imatge de Crist que encara s'havia d'acabar. Altadill s'ho va emportar a casa i al cap de dos dies el va retornar. Al moment d'entrar a la botiga a entregar-ho, hi havia una senyora que va valorar la pintura i el va comprar de seguida. El propietari de la botiga en veure que es venia tan ràpid li va encarregar pintar uns quants més, i en veure que agradaven el següent pas va ser encarregar-li la confecció d'imatges a més de la pintura. Així va ser com va aprendre l'ofici tot i que va acabar els estudis de pintor de quadres, tornant a Olesa.

A Olesa encara feia encàrrecs del taller de Barcelona, això el va obligar a dedicar-se només a la feina de fer imatges, organitzant el seu propi taller als coberts de la casa que havia comprat la família al Raval. Durant 20 anys va abandonar completament la pintura de quadres dedicant-se exclusivament al negoci dels sants i

arribant a tenir un taller important que va arribar a donar feina fins a 33 treballadors, la majoria dones d'Olesa de Bonesvalls, Begues i Vallirana.

Va posar en marxa un negoci que venia a tota Espanya i a sud Amèrica, essent un dels més importants de Catalunya. Encara jove, la malaltia de Parkinson, el va obligar a deixar la feina, de la que més tard es van fer càrrec els seus dos fills que van aprendre molt bé l'ofici del seu pare. En aquell moment en que la malaltia l'allunyava de la feina del taller va tornar a pintar quadres a l'oli, amb un estil diferent del que tenia quan estudiava, més lluminós, però amb menys tècnica ja que els anys van fer que en part oblidés el que havia après a Barcelona 20 anys enrere, i amb l'agreujant de la malaltia que l'impedia disposar de pols ferma.

Tot i així va pintar molt, principalment paisatges d'Olesa, d'altres llocs de Catalunya, i alguna d'encàrrec. Utilitza colors més vius, més lluminosos, amb un traç que s'apropa als impressionistes. Altadill no va deixar de pintar tot i estar impedit en una cadira de rodes durant un anys, fins a la seva mort l'any 2004. Els seus dos fills es van mantenir al davant del negoci i però la disminució de la demanda d'aquest tipus d'imatgeria religiosa els va mantenir encara uns anys en el negoci fent encàrrecs de diferents llocs de tota Europa i sud Amèrica. A principis del segle XXI era un dels pocs tallers que quedaven, però progressivament han anat deixant el negoci que actualment és purament testimonial.

